

BOILĂ, ROMUL

n. 8 octombrie 1818, Târnăveni, jud. Mureș

d. 14 martie 1946, Cluj-Napoca, jud. Cluj

Provine din cunoscuta familie de intelectuali Boilă. A urmat cursurile școlilor primare din Târnăveni, Mediaș și Orăștie. În anul 1891 a absolvit Gimnaziul săsesc din Mediaș, iar în anul 1896 a absolvit Gimnaziul superior romano-catolic din Cluj. A urmat studiile juridice la Facultatea de Drept și Științe Politice din cadrul Universității maghiare „Ferencz Jozsef” din Budapesta, obținând doctoratul în drept la 5 decembrie 1903 și în științe politice la 24 decembrie 1903. S-a specializat în drept penal și economie politică la Universitatea din Berlin și la cea din Paris.

Carierea profesională și-a început-o în anul 1903, fiind stagiar în cancelaria lui Iuliu Maniu din Blaj. A fost membru al Partidului Național Român din Transilvania, iar în anul 1905 a fost delegat la Conferința Națională de la Sibiu organizată de partid. Începând cu anul 1906 a devenit avocat de Târnăveni. S-a implicat în diferite activități publice, începând cu anul 1907 fiind ales în conducerea băncii „Vulturul. Institutul de credit și economii” din Târnăveni care avea un capital social de 100.000 de coroane. Din anul 1910 și până în anul 1914 a fost președinte al Despărțământului Târnăveni.

A fost profesor universitar titular de drept constituțional la Facultatea de Drept a Universității din Cluj între anii 1919-1945, dar și directorul seminarului de drept constituțional de la aceeași facultate. Timp de doi ani, începând cu 1 aprilie 1935 și până în 31 martie 1937, a fost și profesor suplinitor la Catedra de Știință și legislație financiară. În cadrul facultății și a Universității a ocupat și funcții administrative, fiind pe rând Decan și Prodecan al Facultății de Drept de la Cluj, dar și membru al Senatului Universității.

În perioada Primului Război Mondial a fost mobilizat în serviciul de intendență din Sibiu, iar mai apoi a fost trimis pe fronturile din Galiția și Italia. După revenirea din război, la Târnăveni, se implică direct în activitățile premergătoare Marii Uniri. A fost președintele adunării electorale a cercului electoral Bălăușeri din 25 noiembrie 1918, ședință în care au fost aleși 5 delegați titulari și 5 delegați supleanți. A doua zi, în 26 noiembrie 1918, Romul Boilă a fost ales delegat titular din partea Cercului electoral Târnăveni la Adunarea de la Alba Iulia. A fost membru în Consiliul Dirigent din Ardeal și șeful Resortului comunicațiilor, lucrări publice, poștă, telegraf și alimentație publică (2 decembrie 1918-5 aprilie 1920). În anul 1919 a fost însărcinat să preia Universitatea din Cluj, fiind implicat în organizarea ei. A fost deputat în primul Parlament al României Mari.

Pe lângă activitatea didactică, pentru care a dedicat o bună parte din viață, Romul Boilă s-a implicat și în viața politică. A fost deputat, senator, iar între anii 1928-1929 a deținut funcția de vicepreședinte al Senatului României. Ideile politice pe care le-a agreat au fost cele promovate de Partidul Național Țărănesc, fiind un membru marcant în partid și în Consiliul de revizuire legislativă din perioada guvernului condus de Iuliu Maniu.

La 1 iulie 1940 s-a pensionat, iar după cedarea Ardealului Ungariei s-a mutat la Sibiu. La începutul anului universitar, 1 noiembrie 1943, a fost rechemat la Catedra de Drept constituțional ca titular al acestei catedre. După eliberarea Clujului de sub administrație maghiară, s-a dedicat studiilor juridice și cursurilor universitare. În anul 1945 și-a luat concediu de boală. În același an publică un articol în ziarul *România Nouă* din Sibiu, intitulat „Restitutio in integrum”, pentru care ziarul este suspendat, iar Romul Boilă este sancționat cu arest la domiciliu, măsură care a rămas în vigoare până în anul decesului.

A murit în urma unui stop cardiac la 64 de ani.

Pentru activitatea sa profesională a fost decorat cu ordinele *Steaua României* în grad de mare ofițer, *Ferdinand I* în grad de comandor și medalia *Răsplata Muncii pentru învățământ* clasa I.